

den, at man bør gaa skridtvis frem, man bør prøve sig frem, og jeg har den bestemte Opfattelse, at i det store og hele har Indenrigsministeren truffet det rette med dette Lovforslag.

Jeg maa, som sagt, tilraade atstemme mod de vidtgaende Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, og som efter min Opfattelse kun vil skade Lovforslaget.

L. D. Rasmussen: Jeg maa begynde med at sige den ærede Ordfører en dybfølt Tak, fordi han ikke alene var Ordfører for Udvalget, men ogsaa for dettes Mindretal, noget, som ingen har bedt ham om at være; det er altsaa et frivilligt paa-taget Arbejde, som naturligvis er al Paa-skønnelse værd, men jeg ønsker ikke at blive arbejdsløs, derfor maa ogsaa jeg fremsætte nogle Bemærkninger. Det er Coutume, at Mindretallets Ændringsforslag ikke omtales eller berøres, før Mindretallet har haft Lejlighed til selv at motivere dem i Salen.

Ærede Medlemmer vil mindes, [at da Lovforslaget var til første Behandling her i Salen, fremsatte jeg paa mit Partis Vegne Ønsker om en hel Række Ændringer paa forskellige Punkter, hvor jeg ikke følte mig tilfredsstillet af Lovforslaget. Jeg maa imidlertid beklage, at Udvalgets Flertal og den højtærede Minister kun i meget ringe Grad har taget Hensyn til de Ønsker, vi har fremsat. Vi fra vor Side maatte ellers være berettigede til at tro, at der skulde kunne opnaas i hvert Fald i nogen Grad Enighed om visse af disse Hovedpunkter. Jeg skal saaledes nævne Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1—4 og under Nr. 30, som tilsigter at lade Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret træde i Stedet for Politivirigheden. I Henhold til de tidligere Forhandlinger, der sikkert har givet sig praktisk Udslag i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, tænkte vi os Muligheden af, at der kunde opnaas Enighed om, at disse Institutioner blev Afløserne af Politivirigheden. Det har ikke været muligt at faa Flertallet og den højtærede Minister med hertil, lige saa lidt som der fra den Side er blevet anvist nogen anden Vej, der kunde betragtes som farbar. Man har holdt fast ved Lovforslagets Bestemmelser, at Politiet skal være kontrolerende Myndighed, en Ordning, man ikke paa nogen Maade vilde bort fra. Man maa altsaa fra den Side mene, at Politivirk-somhed i særlig Grad kvalificerer til Tilsynsvirksomhed med Hensyn til Lærlingeforhold. Den Opfattelse kan jeg absolut

ikke dele. Derfor vil jeg saa indtrængende som muligt opfordre ærede Medlemmer til at følge Mindretallet paa dette Omraade, saaledes at vi bliver fri for Politiet som Tilsynsmyndighed i Lærlingeforhold og faar Folk, der virkelig har Forstand derpaa.

Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 angaar Arbejdernes og Arbejdsgivernes Indflydelse paa visse Hovedspørgsmaal. Der skabes her Mulighed for, at de enkelte Fagorganisationer kan øve deres Indflydelse paa to af de vigtigste Spørgsmaal, nemlig Læretidens Længde og Lønningerne. Disse Spørgsmaal, samlede eller delte, er jo ganske fundamentale. Læretidens Længde har ikke alene Betydning for den forsvarlige Uddannelse, men den er ogsaa et økonomisk Spørgsmaal for den unge Mand. Og i Forbindelse med Lønningerne er den det absolut afgørende for Tilgangen til Faget. Alle er nu klare over, at Tilgangen af Lærlinge til de forskellige Fag i de senere Aar er gaaet betydeligt tilbage, medens Tilgangen til Kategorien Arbejdsdreng, Bude, har været meget stærk, blot fordi de sidste lønnes langt bedre. Der er derfor Grund til alvorligt at fordybe sig i dette Spørgsmaal og søge at raade Bod paa de uheldige Lønforhold, der findes for forskellige Fags Vedkommende, og paa den for lange Læretid. Ingen vil sikkert bestride, at de omtalte Organisationer, Arbejdernes og Arbejdsgivernes, er det rette Forum i disse Spørgsmaal. Den afvisende Holdning overfor Princippet om at lade de faglige Organisationer øve en saadan Indflydelse gennem deres Samvirken er i Grunden vel egnet til at fremkalde Forundring. Ved første Behandling var nemlig baade den højtærede Minister og Venstres Ordfører inde paa at omtale dette Forhold, og de omtalte det paa en Maade, der i Virkeligheden antydede, at de selv var klare over det ønskelige i, at disse Organisationer fik Indflydelse paa Ordningen af disse Spørgsmaal. Men der synes her at være en noget lang Afstand mellem Ord og Handling.

Det samme aabnebaret ved Stillingen overfor Ændringsforslag Nr. 23. Venstre og det konservative Folkepartis Ordfører udtalte sig paa en Maade, der lod formode, at de med Glæde vilde slutte sig til denne Ændring. Ja, det ærede Medlem Hr. Pitzner lyste endog efter en saadan Ændring, hvorved Lærlingene fik Pligt til at møde ved denne Undervisning. Det er nemlig Hensigten med 1ste Stykke i Ændringsforslag Nr. 23 at gøre det til en Pligt for